

Jane McBride

(Historia oparta na faktach)

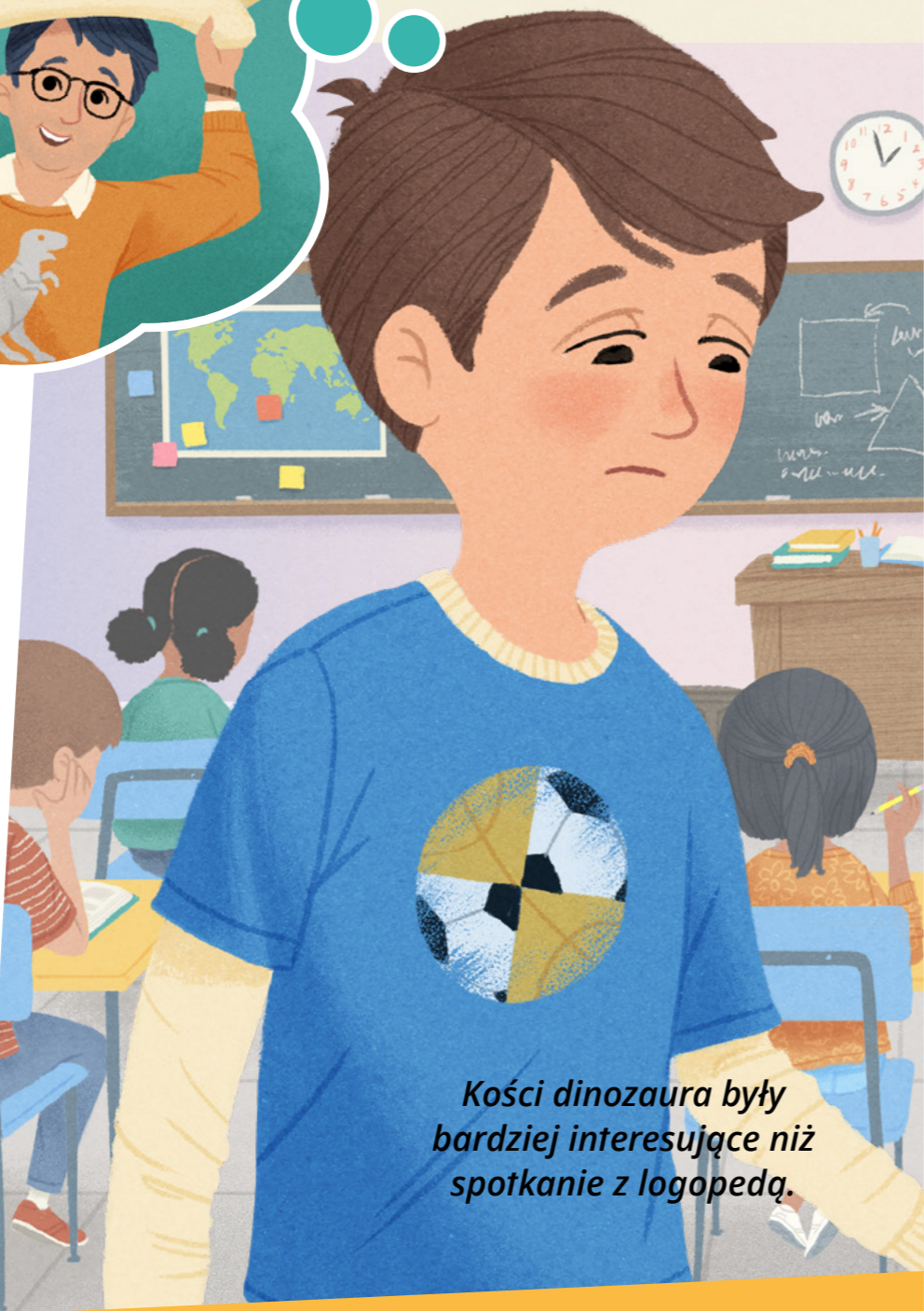
„Alex, czas iść do logopedy”, powiedziała panna Jenkins.

Alex opuścił głowę. Terapia logopedyczna to specjalne zajęcia, na które chodził. Miał problemy z wypowiedaniem niektórych słów i głosek. Musiał więc ćwiczyć je podczas zajęć z logopedą kilka razy w tygodniu. Za każdym razem, gdy opuszczał regularne zajęcia, czuł się bardzo zakłopotany!

Spojrzał na swoją nauczycielkę. „Czy mogę nie pójść?”, wyszeptał. „Tylko dzisiaj”.

Dzisiaj pan Timmons przyszedł do klasy Alexa, aby opowiedzieć o dinozaurach. Pan Timmons pracował w muzeum, w którym było mnóstwo fajnych kości dinozaurów. Miał nawet przynieść kość, która miała tysiące lat! Alex nie chciał tego przegapić.

Panna Jenkins uśmiechnęła się. „Musisz iść do logopedy. Może jednak uda ci się wrócić na ostatnią część prezentacji pana Timmonsa”.

Kości dinozaura były bardziej interesujące niż spotkanie z logopedą.

Niewielka DODATKOWA pomoc

Alex próbował się uśmiechnąć, ale nie był w stanie. Powoli poszedł do logopedy. Podczas zajęć ćwiczyli powtarzanie tych samych głosek raz po raz. Ucznie się o dinozaurach byłoby fajniejsze.

„Nienawidzę wymawiać tych głupich głosek”, powiedział do logopedy. „Czuję się jak małe dziecko”.

„Wcale nie jesteś małym dzieckiem”, powiedziała. „Czasami wszyscy potrzebujemy trochę dodatkowej pomocy. Czy wiesz, że ja też chodziłam do logopedy, kiedy byłam w twoim wieku?”.

To sprawiło, że Alex poczuł się nieco lepiej. Ciężko pracował przez resztę zajęć, aby ćwiczyć głoski.

Kiedy wracał do klasy panny Jenkins, zobaczył swoją przyjaciółkę, Courtney, jak wychodziła z lekcji.

„Dokąd idziesz?”, zapytał.

Courtney spuściła wzrok. „Mam problem z czytaniem. Muszę iść na zajęcia wspomagające”. Courtney wyglądała na zakłopotaną.

„Hej, wszystko w porządku”, powiedział Alex. „Właśnie wracam z zajęć z logopedą. Cały czas powtarzałem w kółko tę samą głoskę”. Zmarszczył nos.

„Naprawdę?”.

Przytaknęła. „Chodzę do logopedy od dwóch lat”.

„Dlaczego mi o tym nie powiedziałaś?”, zapytała.

Alex wzruszył ramionami. „Nikomu o tym nie mówiłem. Bałem się, że będą się ze mnie śmiać”.

„Nigdy bym się z ciebie nie śmiała”, powiedziała Courtney. „Cieszę się, że zdążyłeś, żeby zobaczyć kości dinozaura. Są naprawdę fajne!”. Pomachała mu. „Muszę iść. Do zobaczenia później”.

Wkrótce Alex dowiedział się, że on i Courtney nie są jedynymi, którzy chodzili na inne zajęcia. Tommy uczęszczał na trening umiejętności społecznych. A Bekah pracowała z trenerką, która pomagała jej wzmocnić ramię po tym, jak doznała urazu.

Teraz Alex nie czuł się tak źle podczas lekcji z logopedą. Chciał pomóc innym dzieciom również poczuć się lepiej. Ćwiczył czytanie z Courtney i rozmawiał z Tommym podczas obiadu. Każdy potrzebował czasem trochę dodatkowej pomocy i nie przynosiło im to żadnej ujemności!

● Ta historia miała miejsce w USA.

Potrzebuję dodatkowej pomocy w czytaniu.

Potrzebuję dodatkowej pomocy w ćwiczeniu umiejętności społecznych.

Potrzebuję dodatkowej pomocy przy ćwiczeniu ramienia.

